

худібці, на овечках, на вівсіках і на гречках і на кождім кроці (своїм голосом) і на кольці в боці (співає):

Там на славі гуска,
Крилоньками плюска,
А за нею гусачок,
До дому не пуска!

А що, знаю заводити?

II. Циган: Аби ти здох діду, так людей туманити.

II. Циганка: А хлопчисько якийсь добрий, ти йому свій, що?

Кривий: Ая свій, як циган исови брат. Від малого тримаю, учу. Йому малим хтось тата і маму украв, я купив його відземком за п'ять ринських і два гарці горівки.

III. Циган: А шануєся, чи дармо хліб їсть?

Кривий: Чорта шануєся. Я його годую й палицями й кулаками; нічо не помагає, все туман, руки в чужу кишенню не запхає. Не бійтеся, злодій з нього не буде. Я папері маю і за себе і за нього, оден жид за гроші дає такі папері. Раз видите, хотів утікати, а йому дав фасолі, що пів року як боз був.

III. Циган: Тобі було йому з малку так (показує на очі).

Кривий: Що, засвітити в очі? Та, коли я тоді